

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. K.
e. č. X
st. přísl. X
t. č. pobytem nám. X

zastoupen Mgr. Martina Šamlotová, advokátka
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2021, č.j. OAM-459/ZA-ZA11-ZA03-2021

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2021, č.j. OAM-459/ZA-ZA11-ZA03-2021 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Následně se již zabýval tím, proč nebyly v případě žalobce splněny podmínky pro udělení jednotlivých forem mezinárodní ochrany.
3. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného jsou problémy, kterým čelil v Turecku jeho bratr za twitterový příspěvek, což negativním způsobem ovlivnilo i ekonomickou situaci jejich rodiny. Dalším důvodem jsou obecné poměry Kurdů v Turecku.
4. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného z hlediska důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany vycházel především z jeho výpovědí a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecké republice.
5. Žalobce využil možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu a ani proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovil žádné námitky. Zároveň neposkytl žádné nové informace, které by neuváděl v pohovoru.
6. Po posouzení výše uvedených tvrzení žalobce o mezinárodní ochranu žalovaný dospěl k závěru, že tento v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Dotyčný sdělil, že není členem žádné politické strany ani politické skupiny, pouze sympatizuje se stranou HDP, kterou pravidelně volí při regionálních i celostátních volbách. V pohovoru následně popsal, že Kurdové čelí v Turecku problémům, nemohou mluvit svou mateřštinou a jelikož chodí volit stranu HDP, dělá to z něj teroristu. Toto tvrzení je dle správního orgánu poněkud přehnané až absurdní, jelikož Lidová demokratická strana (HDP), jak uvádí Informace MV Velké Británie s názvem Turecko - Lidová demokratická strana HDP (ze dne 15. března 2021), je legální politickou stranou v Turecku a má své zastoupení na všech úrovních turecké politiky. Strana HDP získala

ve volbách v roce 2018 11,67 % hlasů a 67 členů strany se dostalo do tureckého parlamentu. Tato strana je zastoupena na všech úrovních politiky, má okolo 40 tisíc registrovaných členů a hlasovalo pro ni ve volbách 6 milionu lidí. Strana byla založena na prosazování práv Kurdů prostřednictvím demokratického procesu. HDP popírá přímé vazby na PKK. Po pokusu o státní převrat v roce 2016 bylo zadrženo a stíháno několik poslanců parlamentu ze strany HDP. Tyto zprávy dokládají, že pokud HDP čelí obtížím, děje se tak v jejich nejvyšších patrech, nikoliv v členské základně nebo u nijak se neangažujících členů. Z těchto informací vyplývá, že má HDP v Turecku rozsáhlou podporu, jelikož ji volí zhruba 6 milionu lidí, je zcela nesmyslné tvrdit, že jsou všechny tyto osoby tureckou vládou bez dalšího považovány za teroristy. HDP se navíc oficiálně distancovala od aktivity teroristické skupiny Strany kurdských pracujících (PKK). Strana HDP a teroristická skupina Strana kurdských pracujících (PKK) jsou samostatné organizace s odlišnými cíli (viz Informace Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu (ACCORD) s názvem Turecko: Komplettní informace o zemi ze dne 22. září 2020).

7. Nad rámec výše uvedeného žalovaný dodal, že na základě Informace MV Velké Británie s názvem Turecko - Lidová demokratická strana HDP (ze dne 15. března 2021), dochází v Turecku u příbuzných členů HDP či osob nějak jinak spřízněných se členy strany HDP k zvýšenému zájmu ze strany státních orgánů. Informace dále uvádí, že se tak děje především tehdy, pokud je dotyčný příbuzensky spřízněný s členem strany, mediálně známý nebo byl obviněn z trestného činu, nebo pokud dotyčný příbuzný projeví zájem o soudní případ svého příbuzensky spřízněného člena strany nebo se zúčastní politických manifestací. Žalobce však neuváděl to, že by byl se členy strany nějak příbuzensky spřízněn. Nikdo z jeho rodiny nebyl a není předním členem strany HDP, tudíž není příliš reálné, aby o něj jako řadového voliče bez politické aktivity projevil jakékoliv státní orgány v tomto ohledu zájem (viz Informace MV Velké Británie s názvem Turecko - Lidová demokratická strana HDP).
8. Stran podmínek pro udělení azylu podle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu žalovaný uvedl následující. Po provedeném správním řízení nedospěl žalovaný k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti.
9. Žalovaný se důkladně věnoval rozboru situace žalobce v souvislosti s příspěvkem na Twitteru jeho bratra. V první řadě je nutné zdůraznit to, že příspěvek publikoval jeho bratr, nikoliv žalobce samotný. Tento uvedl, že ve vlasti neměl nikdy problémy se státními orgány a rovněž nebyl nikdy trestně stíhán. Nezmiňoval, že by ho policie či jiné složky v souvislosti s těmito událostmi určitým způsobem kontaktovaly nebo dokonce určitým způsobem pronásledovaly. Tyto události se týkaly pouze jeho bratra. Tomu byla navíc v roce 2019 udělena probační povinnost, kterou si splnil. Ještě v témže roce tato povinnost skončila a bratr žalobce i nadále žije v Turecku. Jelikož samotný aktér těchto událostí pobývá i nadále v Turecku, žalovaný nespatřuje důvody k tomu, proč by jeho sourozenec, který nic nepublikoval a nikdy nebyl vystaven

žádným potíží v souvislosti s těmito událostmi, měl zapotřebí využívat mezinárodní ochranu, když do celého incidentu nebyl žádným způsobem zapojen.

10. Z celého popisu těchto událostí a následných odpovědí žalobce v pohovoru spíše vyplývá, že zastřené důvody žádosti v souvislosti s tímto incidentem jsou spíše ekonomické. Dotyčný v pohovoru popsal, že bratr byl hlavním živitelem rodiny, a jelikož přišel o zaměstnání a má záznam v trestním rejstříku, je pro něj obtížné nalézt nové lukrativní zaměstnání. Na druhou stranu samotný žalobce nebyl do incidentu s Twitterem zapojen, má čistý trestní rejstřík a absolvoval dvě vysoké školy. Žalovaný tedy nevidí důvod, proč by on samotný nemohl v Turecku nalézt zaměstnání. V Turecku je navíc možné využít při hledání nového zaměstnání pomoci státu. Funguje tam Úřad práce (ISKUR), který přijímá žádosti o zaměstnání a poskytuje pomoc s hledáním práce držitelům tureckého dokladu totožnosti. Kromě toho, tento úřad nabízí odborné kurzy a školení. Stejně tak v Turecku funguje finanční podpora při nezaměstnanosti (viz Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), s názvem Turecko: Přehled situace v Turecku z března 2021). Kurdové mohou žít ve všech oblastech Turecka a vykonávat nejrůznější zaměstnání. Z dostupných informací tedy nevyplývá, že by Kurdové byli v Turecku příznačným způsobem znevýhodňováni a nebyla jim umožněna svoboda projevu či projev v kurdštině, jak zmiňuje žalobce. Ze situace o Turecku dále žalovaný ví, že tento stát je fungující republikou s demokratickým systémem, kde je možné vyjadřovat své stanovisko skrze svobodnou politickou volbu (viz Informace OAMP - Turecko: Politická a bezpečnostní situace v zemi z května 2021).
11. Dále se žalovaný zabýval podmínkami pro udělení doplňkové ochrany (§ 14a zákona o azylu). Vycházel z toho, že kurdské etnikum není bez dalšího na území Turecka vystaveno vážné újmě a toto další žalovaný v situaci jmenovaného nenachází. Dotyčný nikdy neměl ve vlasti problémy se státními orgány, rovněž nebyl nikdy trestně stíhán. Z těchto informací lze usuzovat, že mu ve vlasti nehrozí ponižující zacházení či trestání. Stejný závěr žalovaný zastává v případě možných potíží ze strany soukromých osob. Žadatelé navíc nebrání žádná objektivní skutečnost vtom, aby se v případě možného ohrožení obrátil o pomoc na státní orgány své vlasti. Jmenovaný neuvedl žádnou skutečnost, ze které by vyplynula neochota těchto orgánů v případě žádosti na jeho obranu vystoupit.
12. Dále žalovaný odkázal na zprávu Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), s názvem Turecko: Přehled situace v Turecku z března 2021, dle které navrátilci nejsou považováni za speciální kategorii ani za ohrožené osoby, ze systému sociálního zabezpečení mohou čerpat stejné výhody jako kterýkoliv občan Turecké republiky, je jim garantován přístup ke zdravotní péči a mají obdobný přístup na trh práce jako ostatní obyvatelé Turecka. Navrátilci se rovněž mohou přihlásit k čerpání důchodů, či registrovat pro nástup do nejrůznějších stupňů škol. Žalovaný uzavřel, že dotyčnému v jeho vlasti nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu.
13. Žalovaný též hodnotil, zda žalobce nemůže být vystaven riziku vážné újmy v důsledku ozbrojeného konfliktu na syrsko-tureckých hranicích. Dotyčný pochází z Mardinu, který se nachází na východě země, avšak nikoliv v bezprostřední blízkosti syrsko-tureckých hranic. V tomto městě podle dostupných informací nedochází k přesunu

vojenské techniky a aktivní vojenské činnosti (viz Informace OAMP - Turecko - Sýrie: Situace na turecké straně hranice z dubna 2020). V poslední době však ve vlasti pobýval Izmiru, což je město nacházející se na západě Turecka, velmi vzdáleno syrsko-tureckým hranicím. Z výše uvedených informačních zdrojů, jakož i pravidelného sledování ČTK, je tedy žalovanému známo, že v zemi původu žadatele neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žadateli za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

III. Žaloba

14. V žalobě byly uvedeny následující žalobní body.
15. Žalobce především tvrdil, že žalovaný se nikterak nezabýval tím, jakého tlumočníka ve věci zajišťuje. Výslech žalobce byl proveden za přítomnosti tlumočníka tureckého jazyka, avšak dle názoru žalobce bylo nutné, aby s ohledem na to, že žalobce je kurdské etnické příslušnosti, tj. mluví tedy kurdsky, byl zajištěn kurdský tlumočník. Tlumočník byl ale ustanoven do tureckého jazyka a žalobce se tedy domnívá, že při tlumočení došlo k mnohým nepřesnostem, na jejichž základě žalovaný chybně posoudil situaci žalobce.
16. Žalobce dále předložil k věci fotografie určitých článků a současně také fotografii jednoho útoku, jež zmiňoval žalobce již na svém výslechu a kterými se žalovaný nikterak více v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval.
17. Žalobce byl již ve své vlasti napaden a rovněž pak je dle názoru žalobce prokázané, že příslušníci kurdského etnika v místě původu žalobce jsou „utlačováni“ a není možné se svobodně vyjadřovat ve věcech, kdy má Kurd jiný politický názor, než jaký je propagován státem. Tímto se odkazuje především na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl přesně, že žalobce „*O mezinárodní ochranu žádá proto, že jeho bratr dal na internet hanlivý příspěvek*“, což je dle názoru žalobce zcela nepřipustné tvrzení. Ve své rukou psané žádosti žalobce toliko uvedl, že jeho bratr napsal „*Turecký prezident je radikál islám a policajti zabíjí kurdský lidi*“. Dle názoru žalobce ale toto není nikterak hanlivý příspěvek, ale toliko pouze konstatování faktu, byť žalovaný argumentuje v odůvodnění svého napadení velkými městy, kde jsou již „běžné“ kurdské čtvrti a je např. Kurdům umožněno studovat v jejich jazyce a kurdštinu používat.
18. Dle názoru žalobce se žalovaný měl ale také věnovat situaci v menších městech, ze kterého právě žalobce pochází a kde je situace zcela odlišná od velkoměst, kdy velkou roli hraje jistá „anonymita davu“. Žalobce dále v této souvislosti uvádí, že sice neměl v Turecku nikterak dobré živobytí, ale pořád je to jeho domov, místo, kde se narodil, kde má své kořeny a skutečně bezdůvodně by svou zemi a
19. Žalobce dále zdůraznil, že rodinu neopouštěl, když zde neměl žádné zajištěné zázemí, ale pouze bratrance, ale nikoli žádnou širší rodinu. Žalobce si je vědom, že příchod do ČR může působit tak, že „jde za lepším živobytím, výdělkem“, ale opak je pravdou.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Ve svém vyjádření k žalobě ze dne 11. 11. 2021 žalovaný uvedl následující. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobným způsobem zabýval všemi důvody zmiňovanými

právní zástupkyní žalobce v podané žalobě, přičemž neshledal opodstatněnost jeho obav z pronásledování či hrozící vážné újmy v případě návratu do země původu.

21. Dle svého přesvědčení žalovaný dostatečným způsobem odůvodnil neudělení azylu žalobci dle ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť žalobce v zemi původu nevyvíjel žádnou činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod – pouze se účastnil voleb. Žalobce rovněž neuváděl a žalovaný ani nezjistil, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován z důvodů uvedených v ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu nebo že by mu v této souvislosti v případě návratu do země původu hrozilo nějaké nebezpečí, sám žalobce nebyl členem žádné politické strany, organizace či hnutí, žádnou protirežimní činnost nevyvíjel, neměl s tureckými státními orgány žádné problémy, nebyl trestně stíhán a do incidentu s Twitterem nebyl ani zapojen.
22. Nedoložené potíže s tureckými orgány měl mít jeho bratr, ale tento na rozdíl od žalobce zůstal v Turecku. Nadbytečné zjišťovat postavení Kurdů v menších městech, když již bylo v minulosti různými soudními instancemi mnohokrát judikováno, že občané kurdské národnosti nejsou v Turecké republice pronásledováni ve smyslu zákona o azylu dle § 12 zákona o azylu, v zemi původu dochází pouze k určitému znevýhodňování těchto osob, navíc žalobce má možnost žít ve větších tureckých městech, kde bude mít rovněž širší možnosti pracovního uplatnění než v menších městech. Žalovaný upozornil, že žalobcův bratr paradoxně zůstal v zemi původu, přičemž jeho potíže nejsou předmětem tohoto řízení.
23. K žalobní námitce ohledně ustanovení tlumočnicka tureckého jazyka žalovaný uvádí, že v průběhu sepisování žádosti žalobce sdělil, že se dohovří turecky, přičemž pohovor byl proveden na žádost žalobce v jazyce tureckém. V průběhu pohovoru si žalobce na způsob tlumočení nestěžoval, na položené otázky odpovídal srozumitelně a logicky, tudíž jim správně porozuměl, závěrem protokol podepsal beze změny jako správný, a proto v žalobě zmiňované námitky ohledně tlumočení považuje žalovaný za účelové.
24. K předloženým fotokopiím (tiskovým sestavám) žalovaný uvedl, že přiložené fotokopie k článkům nic nedokládají, neboť jsou nekvalitní, písmo nečitelné, žádný útok z nich není zřejmý, a proto tyto materiály nemají žádnou důkazní hodnotu. K příspěvku svého bratra publikovanému na Twitteru žalobce účelově sdělil, že tento příspěvek byl z Twitteru již smazán. S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalovaný také považuje jeho příběh za nedoložený a nepůsobící věrohodně. V průběhu správního řízení žalobce vůbec neuváděl, že by měl v zemi původu nějaký „incident“ (k fotografii údajně zobrazující muže s pistolí ohrožujícího žalobce). Žalovaný připomněl, že o tomto incidentu nehovořil ani v podrobném výsledku na cizinecké policii Příjímacího střediska Zastávka dne 6. 7. 2021.
25. Žalovaný shrnul, že nebylo zjištěno, že by žalobci v zemi původu hrozilo reálné nebezpečí vážné újmy tak, jak je požadováno v ust. § 14a zákona o azylu. Z výše uvedených argumentů je tedy zřejmé, že žalobce zemi původu opustil skutečně z důvodu socio-ekonomických, nikoli azylově relevantních. Proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Řízení před krajským soudem

26. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
27. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 25. 10. 2022 za účasti žalobce, jeho zástupkyně, zástupkyně žalovaného a ustanoveného tlumočníka. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí a zástupkyně žalobce přednesla obsah žaloby. Zástupkyně žalovaného odkázala na písemné vyjádření ve věci a uvedla, že skutečnost, že žalobce byl v Turecku zaměstnán, nic nemění na tom, že mohl být ekonomicky motivován k opuštění vlasti. Krajský soud dále konstatoval obsah správního spisu, zejm. obsah protokolu o pohovoru a informace o zemi původu (Informace OAMP Kurdové, Informace MZV USA).
28. Ze správního spisu zejm. vyplývá, že v poskytnutých údajích k žádosti žalobce uvedl, že se dohovolí jen „turecky“. Z protokol o pohovoru ze dne 6. 7. 2021 provedeného v tureckém jazyce (řízení o uložení správního vyhoštění) vyplývá, že žalobce se obává, že by v případě návratu byl obtěžován policií, nezískal by práci. Také uvedl, že veškeré finance investoval do nelegálního překročení hranic, takže do Turecka se nechce vrátit. Žalobce tu má bratrance. V zemi původu žalobce studoval geografii a IT. Žalobce popsal, že jeho bratr byl po publikaci příspěvku na Twitteru v roce 2018 na čtyři měsíce zadržen a poté měl probační dohled, nyní stále žije v Turecku. Podle slov žalobce jeho bratr živil celou rodinu. Žalobce také uvedl, že Kurdové v Turecku čelí problémům, nemohou mluvit svou mateřštinou, jsou považováni za teroristy (žalobce je voličem HDP).
29. Žalovaný shromáždil několik zpráv o zemi původu, jejichž výčet je uveden v napadeném rozhodnutí, a to zejm. Informace MZV ze dne 13. 11. 2020 – Turečtí občané kurdského původu, dále Informaci MV Velké Británie (říjen 2019) a také Informace OAMP - Turecko: Politická a bezpečnostní situace v zemi z května 2021 a Informace MV Velké Británie s názvem Turecko - Lidová demokratická strana HDP (ze dne 15. března 2021). Z protokolu o seznámení s podklady ze dne 18. 8. 2021 vyplývá, že žalobce nechtěl nic doplnit.
30. Krajský soud dále rozebral jednotlivé přílohy žaloby, jednak tisková sestava z mobilního telefonu – zprávy z Turecka, dále fotografie z mobilního telefonu (čas 23:37). Zástupkyně žalobce uvedla, že na druhé uvedené fotografii je vidět, jak je na žalobce mířeno pistolí. Originál či lépe rozeznatelnou verzi fotografie žalobce nemá k dispozici. Žalobce k tomu sám uvedl, že na této fotografii šlo o nějakou demonstraci, po níž se lidé sešli. Policie přišla a zatkla jeho bratra. Žalobce vysvětlil, že ho zatkli proto, že zveřejnil na sociální síti Twitter příspěvek. Zástupkyně žalovaného k tomu uvedla, že o uvedeném incidentu nebyla ve správním řízení žádná řeč.
31. Krajský soud zamítl tyto návrhy na provedení důkazu, neboť uvedené fotografie nemají žádnou průkaznou vazbu k osobě žalobce ani jeho azylovému příběhu. K dalším fotografiím z mobilního telefonu uvedla zástupkyně žalobce, že jde stránky přeložené automatickým překladačem (č.l. 7 a 8) a mají se týkat incidentu zadržení bratra žalobce.

Ani těmito přílohami žaloby krajský soud důkaz neprovedl. Soud provedl důkaz vlastnoručně psaným vyjádřením žalobce.

32. Dále žalobce předložil výpisy ze svého účtu, které mají prokazovat vyplácení mzdy, a to jednak ve formě výpisu přes mobilní aplikaci, a jednak ze stránek www.turkiye.gov.tr. Krajský soud tento důkaz provedl. Dále žalobce předložil fotografii žalobce a jeho údajného bratra (nedatovanou, vytištěnou 24. 10. 2022) a fotografii a také článek ze dne 23. 3. 2018 „*Pracovník, který propaguje teroristickou organizaci, byl zatčen*“ týkající se bratra žalobce (Cessur Karagül). Krajský soud těmito dvěma listinami důkaz neprováděl a dokazování ve věci ukončil. Po přerušení jednání krajský soud vynesl rozsudek ve věci.

VI. Posouzení věci krajským soudem

33. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
34. Žaloba **není důvodná**.
35. Žalovaný se totiž v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabýval naplněním podmínek pro udělení jednotlivých forem mezinárodní ochrany, a to jak v kontextu výpovědi a z toho vyplývajícího postavení žalobce, tak většího množství aktuálních informací o zemi původu. Skutečnost, že žalobce považuje skutkové či právní závěry žalovaného za nesprávné, může mít sice vliv na zákonnost rozhodnutí, ale nemá automaticky za následek jeho nepřezkoumatelnost. Napadené rozhodnutí je zcela srozumitelné a je opřeno o dostatek důvodů, které mají oporu ve správním spisu. Krajský soud neshledal žádné důvody, proč by mělo být zrušeno ex offio [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.].
36. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud uvádí následující.
37. Pokud žalobce namítal, že se žalovaný dopustil procesního pochybení spočívajícího v tom, že přibral do řízení tlumočníka z jazyka tureckého, ačkoliv žalobce je Kurd, krajský soud se s tím neztotožnil. Jak dokládá poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce sám uvedl, že se dohoví pouze „turecky“. Při pohovoru k žádosti pak proti tlumočnickovi neuplatnil žádné námitky a ani na závěr nezpochybnil korektní průběh tlumočení. Je zcela zřejmé, že žalobce turecky rozumí, jakkoliv to není jeho mateřský jazyk. Pokud požadoval ve správním řízení tlumočníka z kurdského jazyka, měl dost možností k tomu, aby to žalovanému sdělil. Krajský soud na okraj věci dodává, že i při ústním jednání před soudem žalobce osvědčil znalost tureckého jazyka, když byl schopen soudu sdělit prostřednictvím tlumočníka z jazyka kurdského, co je obsahem předkládaných fotografií článků z internetu psaných v tureckém jazyce. Krajský soud tedy považuje tuto námitku za zcela nedůvodnou.
38. Další žalobní námitka se týká předložených příloh žaloby, které zobrazují články a fotografie týkající se jednak poměrů v Turecku a jednak příběhu bratra žalobce. Je třeba v první řadě říci, že příběh bratra žalobce C. K., který byl podle tvrzení žalobce

v Turecku odsouzen za svůj příspěvek na sociální síti Twitter (který žalobce nepředložil ani ve správním řízení ani soudu), nebyl žalovaným v napadené rozhodnutí nijak vyvrácen. Žalovaný tvrzení žalobce akceptoval tedy jako věrohodná, jen je vyhodnotil z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany jako nedůvodná. Tento svůj názor v napadeném rozhodnutí dostatečně zdůvodnil. K tomu krajský soud pouze dodává, že žalobce ničím výrazným nepodpořil souvislost mezi jeho důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany a příběhem svého bratra. Pouhé tvrzení, že žalobce sympatizuje s politickou stranou HDP, rozhodně nestačí a nic podstatného pro posouzení podmínek mezinárodní ochrany z něho neplyne.

39. Žalobce sám v Turecku nečelil žádné formě nátlaku ze strany státní moci v souvislosti s činností svého bratra. Proto není ani logické jeho tvrzení, že se obává návratu do země původu z důvodu již ukončeného trestního stíhání svého bratra, který nota bene sám v zemi původu žije dále. Pokud se žalobce prostřednictvím jedné fotografie (zobrazující vojenské operace v Turecku (na východě v lokalitě Mardin Derik) snažil tematizovat nebezpečí v podobě vojenské operace na turecko-syrských hranicích, je třeba jednoznačně konstatovat, že žalobce sice podle svých tvrzení z tohoto místa pochází, ovšem není zde žádná souvislost z hlediska jeho posledního místa pobytu ani jeho azylového příběhu (snad kromě jeho kurdské národnosti). Žalobce k tomu také nesměřoval žádný žalobní bod (k turecko-syrskému konfliktu).
40. Krajský soud k tomu uvádí, že přesto si těmito tvrzeními žalobce podrobně zabýval při ústním jednání, kdy jednotlivě zkoumal předložené fotografie z mobilního telefonu a další tiskové sestavy. Předně je třeba říci, že fotografický materiál zobrazující (až na jednu) nepřeložené texty z internetu týkající se bratra žalobce nemají skutečně žádnou důkazní hodnotu. Proto jimi také krajský soud důkaz neprovedl, neboť to považoval za zcela nadbytečné. Obdobně také naložil s fotografií, na které byl vyobrazen žalobce a jeho bratr (nedatovanou).
41. Co se týká tvrzeného incidentu, který měl žalobce zažít v Turecku po nějaké demonstraci, kde měl být muž s pistolí, který mířil na ostatní přítomné včetně žalobce, krajský soud konstatuje, že tento incident byl s touto mírou podrobnosti tvrzen až v žalobě, nikoliv ve správním řízení, kde se žalobce víceméně odvolával pouze na potíže svého bratra v Turecku. Žalovanému tedy nelze vyčítat, že se těmito aspekty příběhu žalobce nevěnoval. Fotografie, která má tento incident dokumentovat a kterou žalobce předložil soudu, je natolik rozmazaná a neostrá z hlediska zobrazení dotyčných aktérů, že ji nebylo možno považovat při nejlepší vůli za důkaz s nějakou vypovídací schopností. Není ani datovaná. Proto ji soud jako důkaz neprovedl.
42. Pokud dále žalobce poukázal na svůj kurdský původ a souvislost se stíháním svého bratra, lze k tomu poznamenat následující. Krajský soud se předně ztotožňuje se žalovaným v tom, že příslušníci poměrně početné kurdské menšiny mohou být v turecké společnosti vystaveni určitým projevům nepřátelského chování či ústrkům, což ostatně vyplývá také z informací o zemi původu, které byly do správního spisu založeny. Současně však krajský soud musí dát žalovanému za pravdu rovněž v tom, že se nejedná o okolnosti, které by bylo možné obecně považovat za projevy systematické nebo státem řízené diskriminace či perzekuce kurdské menšiny, což by mohlo naplňovat znaky pronásledování podle příslušného ustanovení zákona o azylu.

43. Ke stejnému názoru ostatně opakovaně dospěl také Nejvyšší správní soud, a to například ve svém rozsudku ze dne ze dne 30. 4. 2020, č. j. 7 Azs 127/2019 – 54, uvedl, že: *„Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že v poslední době odmítl kasační stížnosti založené na námitce nesprávného posouzení otázky pronásledování kurdské menšiny v Turecku např. v usnesení ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018 - 28, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018 - 30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018 - 46, ze dne 7. 11. 2019, 2 Azs 75/2019 - 46; podrobně se pak touto problematikou zabýval např. v rozsudku ze dne 11. 9. 2012, č. j. 4 Azs 34/2011 - 154, či ze dne 10. 12. 2015, č. j. 9 Azs 250/2015 - 23. Již dříve uvedl, že se „zabýval také postavením kurdské menšiny v Turecku, přičemž v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dospěl k závěru, že obtíže spojené s příslušností k této etnické skupině nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Kasační stížnost obsahuje značně obecná tvrzení o tom, že po státním převratu, k němuž došlo dne 15. 7. 2016, se v důsledku následující reakce státní moci a intenzivních opatření vůči domnělým pučistům, politickým oponentům a jiným osobám, mohou za určitých okolností některé osoby obávat pronásledování. (...) Tyto obavy z pronásledování by mohly být namísto zejména u politicky aktivně činných osob, resp. osob zapojených do neúspěšného státního převratu, takové skutečnosti však stěžovatel neuvedl“ (usnesení ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018 - 28). Dále taktéž naznal, že „nelze stěžovateli přisvědčit, že by kurdští příslušníci v Turecku byli na celém území státu tak běžně a závažně pronásledováni, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany“ (usnesení ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018 - 46).“*
44. Krajský soud samozřejmě nezpochybňuje skutečnost, že v individuálních případech může být příslušnost ke kurdské menšině azylově relevantní, pokud k ní přistoupí další okolnosti, které svědčí o tom, že žalobce byl v zemi původu pronásledován na základě některého z azylově relevantních důvodů. Mezi ně nepochybně patří také politické přesvědčení, popř. přímo aktivní podpora politických uskupení, které jsou vládnoucí mocí považovány za teroristické organizace, což je poté spojeno s různými projevy pronásledování či represe ze strany státních orgánů. Žalobce sám však žádným politickým aktivistou ani členem strany HDP nebyl a kvůli pouhým sympatiím k tomuto politickému subjektu nečelil žádným problémům.
45. Pokud žalobce namítl, že se žalovaný měl zabývat situací v „menších městech“, kde se ztrácí „anonymita davu“, jež může příslušníky kurdské menšiny ochránit před případným diskriminačním jednáním a útlakem ze strany vládnoucího režimu, krajský soud se ztotožňuje se žalovaným, že v tom nespočívá nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předně žalobce pobýval naposledy ve městě Izmir, které patří k největším tureckým městům a kde také žije mnoho Kurdů. Navíc žalobce v případě svého návratu nikdo nenutí, aby šel do malého města, kde by snad podle svých tvrzení mohl být ohrožen v důsledku chybějící anonymity davu (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020 – 27).
46. Jestliže žalobce polemizuje s údajně „nevhodným“ vyjádřením žalovaného v napadeném rozhodnutí, kde se uvádí, že bratr žalobce publikoval „hanlivý“ příspěvek na sociální síti, krajský soud připouští, že pokud by interpretoval tento výraz *hic et nunc* z pohledu žalovaného (jenž ho užil), šlo by o nevhodně zvolenou formulaci. Nicméně je zřejmé, že žalovaný nepoužil výraz „hanlivý“ jako své hodnocení činnosti

bratra žalobce (k níž ani vzhledem k předmětu řízení nebyl kompetentní), ale jako přívlastek charakterizující efekt příspěvku ve vztahu ke kritizované turecké státní moci. Tato interpretace nemá tedy jakkoliv hodnotit pravdivost či nepravdivost, příp. vhodnost či politickou korektnost publikovaných názorů pana Cessura Karagüla, ale pouze vysvětlit důvod, proč byl žalobcův bratr za onen příspěvek potrestán. Tato polemika nic nemění na tom, že příběh žalobcova bratra nebyl v předmětném řízení hodnocen z pohledu naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany.

47. Konečně k poslednímu žalobnímu tvrzení žalobce, že rozhodně nešel do ČR z ekonomických důvodů „za lepším výdělkem“, krajský soud uvádí, že tato otázka není pro posouzení podmínek pro udělení mezinárodní ochrany zcela podstatná. Přesto krajský soud při ústním jednání připustil důkazy předloženými výpisy z účtu žalobce, z nichž je patrné, že v zemi původu určité finanční částky vydělával (resp. že mu určité finanční částky chodily na účet). Ani tato skutečnost však nevylučuje, že žalobce mohl při rozhodování o opuštění své vlasti a výběru země pro podání žádosti o mezinárodní ochranu zvažovat otázku „lepšího výdělku“. Provedené dokazování tedy vyvrací pouze to, že by žalobce neměl v Turecku žádné finanční prostředky. To ale žalovaný netvrdil, spíše sám žalobce při pohovoru uvedl, že jeho bratr „živil celou rodinu.“ Krajský soud tedy tuto polemiku nepovažuje z hlediska merita věci za stěžejní ani přínosnou.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

48. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
49. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. října 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

